

برآورد سن تقویمی در بزرگسالان با استفاده از دندان های پوسیده، ترمیم شده و از دست رفته: یک روش کاربردی

دکتر آرش قدوسی* - دکتر پروین میرزاکوچکی** - دکتر مریم عباسی*** - دکتر الهام زمانی پزووه****

* متخصص پژوهشی قانونی، استادیار دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)، عضو مرکز تحقیقات پژوهشی قانونی، سازمان پژوهشی قانونی کشور

** متخصص دندانپزشکی ترمیمی، استادیار دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)

*** دندانپزشک عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)

**** دستیار تخصصی گروه بیماری های دهان و فک و صورت، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)

چکیده

مقدمه: تعیین سن بزرگسالان بالای ۲۵ سال، از چالش های همیشگی پژوهشی قانونی است؛ چرا که، تعیین سن دندانی براساس دندان روییده شده، میزان تحلیل دندان شیری و میزان تکامل دندان دایمی حداقل تا ۲۴ سالگی قابل تخمین است و برای سینه بالاتر کاربرد ندارد. روش های مانند روش دمیرجیان و گوستافسون برای کاربرد روزمره در پژوهشی قانونی با مشکلاتی مواجه هستند. هدف از این تحقیق، برآورد سن تقویمی با استفاده از تعداد دندان پوسیده، ترمیم شده و از دست رفته (شاخص DMF) با کمک رادیوگرافی پانورامیک و معاینه بالینی در افراد محدوده سنی ۲۴-۶۰ سال است.

مواد و روش ها: مطالعه حاضر از نوع توصیفی - تحلیلی بر روی ۱۲۰ بیمار مراجعه کننده به درمانگاه شرکت نفت استان اصفهان است. از روی رادیوگرافی پانورامیک، تعداد دندان های پوسیده، ترمیم شده و از دست رفته مشخص شد. به علت محدودیت رادیوگرافی پانورامیک در نشان دادن پوسیدگی، تعداد دندان های پوسیده هی هر فرد از طریق معاینه بالینی نیز ثبت گردید. سپس ارتباط سن تقویمی با متغیر های وابسته به کمک آزمون های آماری آنالیز شد.

یافته ها: بین سن تقویمی و همه های متغیر های وابسته، به جز تعداد دندان های ترمیم شده، رابطه مستقیم وجود داشت. البته بین سن تقویمی با تعداد دندان های از دست رفته و شاخص DMF ارتباط قوی تری وجود داشت.

بحث و نتیجه گیری: اگرچه بین سن تقویمی و برخی متغیر های ارتباط قابل قبول وجود داشت اما، با توجه به این که متغیر های وابسته تحت تأثیر عوامل مختلفی مثل بهداشت و شرایط فردی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی می باشند، از این روش نمی توان به صورت مستقل برای تعیین سن استفاده کرد و بهتر است به عنوان یک روش کمکی در کنار سایر روش های تخمین سن مورد استفاده قرار گیرد.

واژه های کلیدی: تعیین سن، شاخص DMF، رادیوگرافی پانورامیک، معاینه بالینی.

تأیید مقاله: ۱۳۹۲/۳/۱

وصول مقاله: ۱۳۹۱/۱۰/۱۰

نویسنده پاسخگو: اصفهان، خیابان جی، ارغوانیه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان، کد پستی ۸۱۶۶۱-۱۷۶۷۷ azamani_d@yahoo.com

مقدمه

تعیین سن با روش های مختلفی انجام می شود که بسته به محدوده سنی، متفاوت هستند. از مهم ترین این روش ها می توان به تعیین سن تکاملی^۱ اشاره کرد. تعیین سن تکاملی از روی تغییرات دندانی روش مناسبی است؛ چرا که این تغییرات، شامل یک سری رویدادهای تقریباً ثابت و پیوسته و از همه مهم تر قابل اندازه گیری می باشند (۷، ۹-۱۳).

تعیین سن دندانی با استفاده از روش تکاملی براساس سه ویژگی

بخش مهمی از تشخیص هویت^۱، برآورد سن افراد است (۱-۴). تعیین سن در مشخص کردن طرح درمان بیماران در برخی از رشته های دندانپزشکی و پژوهشی مانند ارتونسی و اطفال و همچنین در مراجعین پژوهشی قانونی که سن دقیق خود را نمی دانند یا در صدد کتمان آن هستند، امری الزامی است (۲، ۵-۸).

بسیاری از افراد به صورت مادرزاد وجود ندارد، این دندان از مطالعه حذف شد. همچنین دندان هایی که اغلب به صورت مادرزاد غایب هستند (شایع ترین آن ها به ترتیب دندان لترال بالا، پره مولر دوم پایین و دندان های عقل می باشد) و دندان هایی که به علت درمان های ارتدنسی کشیده شده بودند یا بر اثر ترومماز دست رفته بودند، در شمار دندان های از دست رفته قرار نگرفتند.

به عبارت دیگر می توان گفت که دندان هایی در شمار دندان های از دست رفته قرار گرفتند که به علت پوسیدگی های شدید (که دندان قابل نگهداری نباشد)، عدم تشخیص یا درمان نامناسب یا هر علت پاتولوژیک کشیده شده بودند.

همچنین داده های مربوط به دندان های پر شده فرد در هر نیم قوس فکی ثبت شد. دندان های پر شده شامل دندان های ترمیم شده با آمالگام، کامپوزیت و سایر مواد ترمیمی بودند. لازم به ذکر است، دندان های دارای روش^۵ نیز در شمار دندان های ترمیم شده قرار گرفتند. همچنین در قسمت هایی که نواحی بی دندان با برج^۶ درمان شده بودند، دندان های پایه جزو دندان های پر شده و قسمت پونتیک^۷ بر حسب تعداد واحد در شمار دندان های از دست رفته، قرار گرفت.

لازم به ذکر است که در تحقیق حاضر از بیماران رضایت نامه آگاهانه اخذ شد و هیچ یک از بیماران بدون نیاز به رادیوگرافی تحت اشعه قرار نگرفتند.

سپس داده ها توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ تحلیل شد. به منظور بررسی ارتباط بین سن تقویمی با تعداد دندان های ترمیم شده، پوسیده و از دست رفته از آزمون هم بستگی پیرسون استفاده شد. براساس این آزمون و ضرایب هم بستگی به دست آمد، به کمک آنالیز رگرسیون، فرمول هایی جهت برآورد سن تقویمی از روی متغیرهای واپسی به دست آمد.

یافته ها

همان طور که اشاره شد، جامعه‌ی آماری این مطالعه شامل صد و بیست نفر (۵۷ مرد و ۴۳ زن) از افراد مراجعه کننده به درمانگاه دندانپزشکی شرکت نفت استان اصفهان در محدوده سنی ۲۴-۶۵ سال بود که نیاز به رادیوگرافی پانورامیک داشتند. توزیع فراوانی افراد مورد مطالعه در پنج گروه سنی (۳۰-۴۰)، (۴۰-۵۰)، (۵۰-۶۰)، (۶۰-۷۰) و (۷۰-۸۵) سال به ترتیب ۲۱/۷، ۳۱، ۱۶/۷، ۲۲/۵، ۲۱/۷ و درصد بود.

همچنین افراد برای بررسی سطح تحصیلات به هفت گروه تقسیم شدند و توزیع فراوانی افراد در گروه دکتری ۲/۵، کارشناسی ارشد ۱/۷، کارشناسی ۳۰، فوق دیپلم ۱۳/۳، دیپلم ۳۳/۳، زیر دیپلم ۱۶/۷ و بی سواد ۲/۵ درصد به دست آمد. در نهایت افراد مورد مطالعه به دلیل

انجام می شود: دندان روییده، میزان تحلیل دندان شیری و میزان تکامل دندان دائمی. البته همان گونه که مشخص است، هر یک از سه ویژگی فوق در دوره های تکاملی خاص از سن افراد قابل استفاده است و آخرین دندان دائمی که به کمک بررسی آن می توان سن فرد را تخمین زد، دندان عقل^۸ است (۱۶-۴۰). تخمین سن تا قبل از ۱۶ سالگی، از روی ترتیب رویشی دندان ها و وضعیت تکاملی ریشه ها و پس از آن به کمک وضعیت جوانه های، تکامل ریشه های و رویش دندان عقل صورت می گیرد، که حداکثر تا ۲۴ سالگی ممکن می باشد (۱۷).

تاکنون راه حل های مختلفی در جهت تخمین سن تقویمی افراد به کمک مطالعه‌ی پارامترهای دندانی در افراد بالای ۲۴ سال پیشنهاد شده که البته برخی تهاجمی، غیر عملی و یا غیر دقیق هستند (۱۸). با توجه به این که این روش ها به تنها یکی در جهت تعیین سن دقیق نیستند و هر روش خطاهای خاص خود را دارد، بایستی از روش های مختلف، در بررسی تعیین سن افراد استفاده کرد تا بتوان سن دقیق تری را تخمین زد. از جمله این روش ها می توان به روش دمیرجیان و گوستافسون اشاره کرد (۲۰، ۱۹).

به همین منظور، این مطالعه با هدف امکان تعیین سن با استفاده از تعداد دندان های پوسیده، ترمیم شده و از دست رفته به عنوان روش کمکی ساده و کم آسیب، به منظور برآورد سن تقویمی افراد در محدوده سنی ۲۴-۶۵ سال، انجام شد. با توجه به سهولت اجرا، نیاز به امکانات اندک و حصول سریع نتایج در مقایسه با سایر روش ها، می توان از این روش به عنوان روش کاربردی و کمکی استفاده نمود.

مواد و روش ها

مطالعه‌ی حاضر از نوع توصیفی- تحلیلی است. ۱۲۰ نفر از بیماران مراجعه کننده به درمانگاه دندانپزشکی شرکت نفت استان اصفهان که در محدوده سنی ۲۴-۶۵ سال بودند و نیاز به رادیوگرافی پانورامیک داشتند، به عنوان نمونه، انتخاب شدند. علت انتخاب درمانگاه دندانپزشکی شرکت نفت، قرار داشتن مراجعین در وضعیت اجتماعی اقتصادی یکسان بود.

رادیوگرافی های پانورامیک با تکیک استاندارد و با استفاده از دستگاه SOREDEX-CRANEX و توسط یک تکنسین در درمانگاه دندانپزشکی شرکت نفت گرفته شدند.

در ابتدا هر بیمار جهت تشخیص پوسیدگی بر روی یونیت دندانپزشکی مورد معاینه کلینیکی قرار گرفت و از نور مناسب، سوند و آینه هی معاینه استفاده شد. در معاینه باليینی، حفره دار شدن دندان، گیر سوند در شیارها و هرگونه سایه هی تیره یا خاکستری رنگ زیر مینای سالم (مینای آندرمایند شده^۹) پوسیدگی درنظر گرفته شد.

سپس تعداد دندان های از دست رفته در هر نیم قوس فکی به صورت جداگانه بررسی و ثبت شدند. از آن جا که دندان عقل در

3 - Wisdom tooth

5 - Crown

7 - Pontic

4 - Undermined enamel

6 - Bridge

جدول ۱- میانگین متغیرهای مورد مطالعه در هر یک از چهار نیم فک (- - -)

دندان پوسیده در پانورامیک		دندان پوسیده در معاینه بالینی		دندان های ترمیم شده		دندان های از دست رفته			
۵	۳	۵	۴	۵	۵	۵	۶	حداکثر	
۲	۴	۴	۴	۵	۶	۷	۷	حداقل	
.		
.		
۰/۵	۰/۴	۰/۶۵	۰/۶	۲/۵	۲/۴	۰/۹	۰/۸	میانگین ± انحراف	
۰/۶	۰/۷	۰/۶۵	۰/۹	۱/۸	۲/۴	۰/۹	۰/۹	معیار	

پس از بررسی ارتباط بین سن (متغیر مستقل) و متغیرهای وابسته به کمک آزمون هم بستگی پیرسون، به منظور برآورد سن تقویمی از روی متغیرهای وابسته از آنالیز رگرسیون استفاده شد و فرمولهایی به دست آمد که میزان اعتبار و ضریب اطمینان در هر فرمول، به میزان ضریب همبستگی ارتباط دو متغیر بستگی دارد.

با توجه به این که این مطالعه بر روی دو گروه (با تحصیلات عالی و کمتر از دیپلم) انجام شد، با اعمال تاثیر فراوانی دو گروه به صورت جداگانه، ضرایب هم بستگی کاهش چشمگیری داشت، به همین منظور، ابتدا بدون جدا کردن دو گروه روابط مورد بررسی قرار گرفتند

که فرمولهای حاصل در جدول ۲ ارایه شده‌اند.

سپس روابط به دست آمده، به تفکیک دو گروه با سطح تحصیلات متفاوت بررسی شد (جدول ۳). لازم به ذکر است که در بررسی رابطه

تفاوت در مشاغل و بهداشت دهان و دندان به دو گروه با تحصیلات عالی ($47/5\%$) و افراد دارای مدرک دیپلم به پایین ($52/5\%$) تقسیم شدند. سپس حداقل، حداکثر و میانگین تعداد هر یک از متغیرها (تعداد دندان‌های پوسیده، پر شده و از دست رفته) در هر یک از چهار نیم فک، از لحاظ مورد، مطالعه قرار گرفتند (جدول ۱).

به منظور بررسی ارتباط بین سن تقویمی با متغیرها، از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که سن تقویمی با تعداد دندان‌های از دست رفته ($p<0.001$)، تعداد دندان‌های پوسیده از روی رادیوگرافی پانورامیک ($p=0.01$) و تعداد دندان‌های پوسیده در معاینه بالینی ($p=0.07$) رابطه‌ای مستقیم وجود دارد. همچنین بین سن و تعداد دندان‌های ترمیم شده ارتباط معنادار وجود ندارد ($p=0.09$).

جدول ۲- روابط به دست آمده برای تعیین سنت بدون تفکیک دو گروه از نظر تحصیلات

متغیر مورد بررسی: X	ضریب همبستگی Y: سن تقویمی	فرمول برآورد سن	متغیر مورد بررسی: X	ضریب همبستگی Y: سن تقویمی	فرمول برآورد سن
تعداد دندان‌های از دست رفته	$y = 37/1 + 1/8 X$	$0/608$	تعداد دندان‌های از دست رفته	$y = 32/25 + 4/397 X$	$0/655$
تعداد دندان‌های پوسیده (رادیوگرافی پانورامیک)	$y = 40/71 + 1/2 X$	$0/23*$	تعداد دندان‌های از دست رفته	$y = 43/42 + 10/99 X$	$0/481$
تعداد دندان‌های پوسیده (معاینه بالینی)	$y = 41/0.5 + 0/0.86 X$	$0/182*$	شاخص DMF از روی رادیوگرافی پانورامیک	$y = 22/27 + 1/34 X$	$0/537$
شاخص DMF از روی رادیوگرافی پانورامیک	$y = 27/5 + 1/0.9 X$	$0/526$	شاخص DMF به کمک معاینه بالینی	$y = 21/4 + 1/37 X$	$0/529$
شاخص DMF به کمک معاینه بالینی	$y = 26/1 + 1/1 X$	$0/530$	عدد ثابت سن پایه را نشان می‌دهد.		

* ضریب همبستگی به شدت کاهش یافته و فرمول به دست آمده فاقد اعتبار است.

هر چه ضریب همبستگی بیشتر و نزدیک به عدد ۱ باشد، اعتبار فرمول حاصله نیز بیشتر است.

* فرمول به دست آمده فاقد اعتبار است.

جدول ۴ - میانگین متغیرهای مورد بررسی در دو جنس

P-value	خانم ها		آقایان		متغیر
	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	
۰/۰۳	۳/۹۷	۲/۹	۴/۰۸	۴/۲	تعداد دندان‌های از دست رفته
۰/۴۵	۲/۵۴	۲/۴۶	۲/۰۳	۲/۱۴	تعداد دندان‌های پوسیده پانورامیک
۰/۱۶	۲/۸۶	۳/۰۹	۲/۱۵	۲/۶۳	تعداد دندان‌های پوسیده کلینیکی
۰/۸۳	۴/۶	۹	۳/۶۷	۸/۸۲	تعداد دندان‌های ترمیم شده
۰/۲۳	۶/۲	۱۴/۴	۵/۱	۱۵/۲	پانورامیک DMF
۰/۲۷	۶	۱۵/۰۸	۵/۰۴	۱۵/۷	کلینیکال DMF

به نظر می‌رسد که سطح تحصیلات بر روی سطح فرهنگ افراد و تعداد دندان‌های از دست رفته تاثیر گذار است. بررسی این ارتباط در دو گروه با میزان تحصیلات متفاوت منجر به ایجاد دو فرمول مختلف شد و همان طور که در جدول ۴ آورده شده است، از آن جا که عدد ثابت، سن پایه را نشان می‌دهد، بیشتر افراد با سطح تحصیلات عالی در سنین کمتر بودند و بیشتر افراد در سنین بالاتر از سطح تحصیلات پایین‌تری برخوردار بودند و این موضوع کاملاً توجیه پذیر است.

رابطه‌ی بین سن تقویمی و تعداد دندان‌های پوسیده بسیار ضعیف بود و بین سن تقویمی و تعداد دندان‌های پوسیده وجود نداشت که می‌توان علت آن را رایگان بودن و یا هزینه‌ی اندک خدمات دندانپزشکی در کلینیک شرکت نفت دانست.

رابطه‌ی بین سن تقویمی و هر دو شاخص DMF به دست آمده (شاخص اندازه‌گیری شده از روی رادیوگرافی پانورامیک و شاخص اندازه‌گیری شده که به کمک معاینه‌ی بالینی) قوی بود. در توضیح این رابطه می‌توان به تجمعی بودن شاخص DMF اشاره کرد. یک مقیاس تجمعی است و مجموع تعداد دندان‌های پر شده، پوسیده و از دست رفته می‌باشد (۲۵). پس اثر جنبی بهره‌مندی مناسب بیماران شرکت نفت بر روی نتیجه‌ی حاصل حذف می‌شود؛ چرا که اگر تعداد دندان‌های پوسیده یا از دست رفته به خاطر خدمات مناسب درمانی کم باشد، تعداد دندان‌های پر شده زیاد خواهد بود.

به طور کلی در تحقیق حاضر، رابطه‌ی سن با متغیرهای وابسته در افراد با سطح تحصیلات عالی ضریب همبستگی قوی‌تری را از خود نشان داد.

با توجه به مطالب فوق می‌توان گفت برآورد سن تقویمی از روی فرمول‌های مربوطه برای متغیرهای دندان‌های از دست رفته و شاخص DMF با فاصله سنی ۸ سال امکان‌پذیر می‌باشد و برآورد سن تقویمی از روی تعداد دندان‌های پر شده و پوسیده امکان‌پذیر نمی‌باشد.

در کشور آلمان فدریک و همکاران مطالعه‌ای به منظور بررسی پوسیدگی و پرشدگی دندان عقل جهت تخمین سن بالای ۱۸ سال بر روی ۱۰۵۳ نفر در محدوده‌ی سنی ۱۸ تا ۳۰ سال انجام دادند که

سن تقویمی با تعداد دندان‌های پوسیده پس از تفکیک دو گروه با سطح تحصیلات متفاوت (تحصیلات عالی و کمتر از دیپلم) ضرایب هم بستگی چه در رادیوگرافی و چه به کمک معاینه‌ی بالینی (۰/۰۱۸ و ۰/۰۷۱) به شدت کاهش یافت. به همین منظور تفکیک دو گروه با سطح تحصیلات متفاوت تنها در مورد متغیرها با ضریب همبستگی بالاتر از ۰/۵ انجام گرفت. در پایان نیز دقت فرمول‌های قابل قبول به دست آمده، بررسی شد که به طور متوسط با فاصله‌ی سنی هشت سال می‌باشد.

همچنین آزمون t مستقل نشان داد که میانگین تعداد دندان‌های از دست رفته (۴/۲ در برابر ۲/۹ در مردان به طور معناداری بیشتر از زنان بوده است ($P-value < 0.05$)). در سایر موارد تفاوت معنی‌داری بین دو جنس مشاهده نشد (جدول ۴).

بحث و نتیجه‌گیری

در این بررسی بین سن تقویمی (y) و تعداد دندان‌های از دست رفته (x) ارتباط قوی وجود داشت و ضریب همبستگی مناسب و P-value کمتر از ۰/۰۰۱ رابطه بدست آمده ($x = ۳۷/۱ + ۱/۸ y$) را قابل قبول نشان می‌داد که این ارتباط از دیدگاه قبل بررسی است: با افزایش سن احتمال اثر فاکتورهای موثر بر پوسیدگی و در نهایت از دست رفتن دندان بیشتر می‌شود (۲۱). از عوامل موثر می‌توان به افزایش احتمال بیماری‌های سیستمیک و یا حتی کاهش توانایی فرد در رعایت بهداشت دهان و دندان از لحاظ جسمی و روانی که منجر به افزایش پوسیدگی و از دست رفتن دندان می‌شود، اشاره نمود (۲۲، ۲۳). همچنین در گذشته سطح فرهنگ و آگاهی مردم نسبت به بهداشت دهان و دندان و درمان‌های دندانپزشکی بسیار پایین بوده به بهداشت دهان و دندان اهمیت داده نمی‌شد و در صورت ابتلاء به دندان درد، به سادگی دندان کشیده می‌شد. پس تعداد دندان‌های از دست رفته در افراد افزایش می‌یافتد (۲۲، ۲۴).

دندان‌های از دست رفته قوی بود اما، ارتباطی میان سن و تعداد دندان‌های پر شده وجود نداشت. هر دو مطالعه رابطه‌ی سن با تعداد دندان‌های پوسیده را کم عنوان کردند. علت این تفاوت را می‌توان شرایط بهداشتی، فرهنگی و اقتصادی متفاوت جوامع که بر روی میزان پوسیدگی، پرشدگی و از دست رفتن دندان‌ها تاثیر گذارند، ذکر کرد. حجم نمونه‌ها و محدوده سنجی مورد مطالعه در دو بررسی نیز متفاوت بوده است.

مطالعه‌ای توسط آزارک و همکاران در آلمان به منظور تعیین سن از روی یافته‌های کلینیکی و رادیولوژی بر روی ۹۸۴ بیمار در محدوده سنجی ۲۰ تا ۶۰ سال انجام گرفت و شاخص DMF و فاصله‌ی سطح استخوان آلوئول از سطح کرست بررسی شد که٪ ۹۰ نتایج در بازه‌ی 10 ± 30 سال قرار داشتند (۳۰). فرمول‌های به دست آمده

در مطالعه ما نیز با فاصله سنجی ۸ سال قابل قبول می‌باشند. پس از بررسی مطالعه کنونی و مقایسه آن با سایر مطالعات انجام شده می‌توان به این نتیجه رسید که متغیرهای وابسته در این مطالعه، تحت تاثیر عوامل مختلف بوده و بسیار تغییرپذیرند. عواملی چون شرایط بهداشتی، اجتماعی، فردی، فرهنگی و اقتصادی منجر، به تغییر متغیرهای وابسته مورد مطالعه می‌شوند. اگر چه برخی یافته‌ها در این مطالعه برای تخمین سن مناسب بودند اما، استفاده از این روابط به منظور تخمین سن به تنها یک پیشنهاد نمی‌شود. می‌توان از این روابط و یافته‌ها به عنوان روش کمکی در کنار سایر روش‌های تخمین سن استفاده نمود.

تقدیر و تشکر

از سرکار خانم دکتر روشنگ غفاری، متخصص محترم رادیولوژی فک و صورت و استادیار دانشکده دندانپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان که در این تحقیق ما را یاری نمودند، کمال تشکر را داریم.

ارتباط قوی بین دندان عقل پر شده و تخمین سن بالای ۱۸ سال را نشان داد (۲۶). اما، در مطالعه‌ی حاضر، رابطه‌ای بین سن تقویمی و تعداد دندان‌های پر شده یافت نشد که این تفاوت می‌تواند به این دلیل باشد که در مطالعه‌ی حاضر، دندان عقل به خاطر شرایط گوناگون رویشی از مطالعه حذف شد؛ در حالی که، جامعه‌ی آماری مطالعه‌ی بالا افرادی هستند که حتماً دندان عقل دارند و مطالعه بر روی دندان عقل انجام شده است. هچنین محدوده‌ی سنجی در دو مطالعه متفاوت

می‌باشد (در مطالعه‌ی حاضر، ۲۴ تا ۶۵ سال و در مطالعه‌ی فردریک ۱۸ تا ۳۰ سال). از طرفی جامعه‌ی آماری این مطالعه افرادی بودند که از خدمات دندانپزشکی با قیمت و شرایط مناسب بهره می‌برند. همه‌ی موارد ذکر شده در توجیه تفاوت نتایج دو تحقیق موثرند.

در کشور آلمان، توسط آندرس و همکاران، مطالعه‌ای در رابطه با گوناگونی‌های شاخص DMF جهت برآورد سن بر روی ۶۵۰ عدد رادیوگرافی پانورامیک جوانان ۱۸ تا ۳۰ سال انجام شد (۲۷). این مطالعه، رابطه‌ی ضعیف DMF با سن را نشان داد. در حالی که در مطالعه‌ی حاضر بین سن تقویمی و شاخص DMF رابطه‌ی قوی وجود داشت. در توضیح می‌توان گفت، فاکتورهای مختلفی بر شاخص DMF موثرند؛ مانند سطح بهداشت، شرایط فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی که در جوامع و فرهنگ‌های مختلف متفاوت هستند. پس مطالعه‌های مختلف در جوامع متفاوت نتایج یکسانی را به دنبال نخواهند داشت.

در کشور آلمان، فردریک و همکاران مطالعات دیگری به منظور بررسی پوسیدگی، پرشدگی و از دست رفتن دندان جهت برآورد سن بالای ۱۸ سال بر روی 1053 نفر در محدوده سنجی ۱۸ تا ۲۴ سال انجام دادند (۲۸، ۲۹). نتیجه‌ی این مطالعات نشان داد که از دندان‌های پر شده جهت تخمین سن می‌توان کمک گرفت؛ اگر چه ارتباط میان تعداد دندان‌های از دست رفته و دندان‌های پوسیده با سن کم بود. این در حالی است که در مطالعه‌ی کنونی ارتباط میان سن و تعداد

References

- Murphy T. Compensatory mechanisms in facial height adjustment to functional attrition. *Aust Dent Journal*, 2005; 12: 312-23.
- Helm S, Prydso U. Assessment of age at death from mandibular molar attrition in medieval Danes. *Scand Journal Dent Res.* 2009 ; 102: 79-90.
- Lovejoy CO. Dental wear in the libben population : Its functional pattern and role in the determination of adult skeletal age at death. *Am Journal Physiology Anthropol.* 1995; 70: 47-56.
- Song HW, Jia JT. The estimation of tooth age from attrition of occlusal surface. *Medicine Science Law.* 2009; 49: 69-73.
- Santini A, land M, Raab GM. The accuracy of simple ordinal scoring of tooth attrition in age assessment forensic . *Science Inter J.* 2010; 68: 175-84.
- Kamb T. Application of computer assisted image analyzer to assessment of area and number of sites of dental attrition and its use for age estimation. *Forensic Sci Inter.* 2007; 60: 97-109.
- Lic , Ji G. Age estimation from the permanent

- molar in northeast china by the method of avarge stage of attrition. *Forensic Sci Inter.* 1995; 75:189-96.
- 8- Miles A. Dentition in the estimation of age. *Journal of Dent Res.* 2003; 42: 255-63.
- 9- Bong G, Ramm E. Determination of age in humans from root dentition transparency. *Acta Odontol Scand.* 2010; 58: 3-35.
- 10-Hopp R, Blick V. Age determination by teeth . *Indian Journal of Dental Research.* 2010; 35: 244-5.
- 11-Sognnaes R, freidrich A, Symogn G. Biomedical image processing for age measurements of intact teeth. *Journal of Forensic Science.* 2005; 50: 1052-9.
- 12-Solheim T. Dental root translucency as indicator of age. *Scand Journal of Dentistry.* 2009; 97: 189-97.
- 13-Drusini A, Volpe A, Douigos. Age determination in human adults by dental histology. *Sond Journal of Dentistry.* 2010; 96: 169-74.
- 14-Drusini A, Calliari I, Volpe I. Root dentine transparency: Age determination of human teeth using computerized densitometric analysis. *Scand Journal of Dentistry.* 1999; 95: 25-30.
- 15-Thomas G, Davis T, stein T. A comparative study of translucent apical dentin in vital and nonvital human teeth. *Arch oral Biology Journal.* 2004; 57: 29-34.
- 16-Sengup A, Corcovan F, Smith N. Difficulties in estimating age using root dentine translucency in human teeth of varying antiquity. *Arch and Biology.* 1999; 44: 889-99.
- 17-Sheikhi M, Ghodousi A, Ghadipasha M, Safayian M. Radiographic Survey of Third Molar in Relation to chorono logical Age in Iranian Population. *Journal of Kerman University of Medical Science.* 2007; 14: 195-202 [Persian].
- 18-Javadinejad Sh, Ghodousi A, Baharlooyi M. Accuracy of age estimation From orthopantomograph using demirgian's method. *Scientific Journal of Forensic Medicine.* 2008; 14: 137-42. [Persian]
- 19-Miller C, Dove SB, Cotton J. Failure of use of cemental annulations in teeth to determine the age of humans. *Forensic Science J.* 2008; 53: 137-43.
- 20-Solheim T. Dental cementum apposition as indicator of age scand. *Dent Res.* 2010; 98: 510-19.
- 21-Grosskopf B. Individual age determination using growth rings in the cementum of buried human teeth. *Rechtsmed.* 1990; 103: 351-9.
- 22-Stein T, Corcovan F. Pararadicular cementum deposition as using root dentin transtucency in human teeth of varying antiquity. *Arch oral Biology.* 2009; 44: 889-99.
- 23-Heuschkel H, Hoch R, Sussmann H. Determining the overall dentistry of permanent human teeth and its relation to the carrier's age. *Zahn Mund kieferheilkd.* 2009; 87: 583-90.
- 24-Kosa F, Antal A, Farkas I. Electron Prob microanalysis of human teeth for the determination of individual age. *Med science law.* 1990; 30: 109-14.
- 25-Solheim T. Amount of secondary dentin as on indicator of age. *Scand Journal of dent Res.* 2002; 100: 193-90.
- 26-Friedrich RE, Maydell LA, Ulbrich C. Dental caries and filling in wisdom teeth as an aid in forensic dentistry for determining chorono logic age over 18. *Arch Kriminol.* 2003; 212: 74-82.
- 27-Andreas O, Mahlow A, Schmidt S, Geserick G. Radiologically determinied DMF Index variations fore forensic age estimation of young adults. *Arch Kriminol.* 2004; 214: 103-11.
- 28-Friedrich RE, Maydell LA, Ulbrich C, Scheuer HA. Decayed, filled and missing teeth as a forensic odontologic aid for determining the age above 18 years. *Arch Kriminol.* 2005; 216: 129-49.
- 29-Friedrich RE, Maydell LA, Ulbrich C, Scheuer HA. Prosthetic restorations dental root filling and periodontal bone resorptions as a forensic odontologic aid for determining the age above 18 years. *Arch Kriminol.* 2005; 216: 166-80.
- 30-Azark B, Victor A, Willershausen B, Pistoriu A, Horr C. Usefulness of combing clinical and radiological dental findings for a more accurate noninvasive age estimation. *J Forensic Science.* 2007; 52: 146-50.

Age Estimation by Using Decayed, Filled and Missing Teeth in Adults: A Practical Method

Arash Ghodousi* - Parvin Mirzakochaki** - Maryam Abbasi*** - Elham Zamani Pazveh****†

*MD, Forensic Medicine Specialist, Assistant Professor of Islamic Azad University, Khorasgan Branch, School of Nursing & Midwifery, Member of Legal Medicine Research Center

**DDS, Prosthodontist, Assistant professor of Islamic Azad University, Khorasgan Branch

***DDS, General Dentist, Islamic Azad University, Khorasgan Branch

****DDS, Resident of Oral Medicine, Faculty of Dentistry, Islamic Azad University, Khorasgan Branch

Abstract

Introduction: Age estimation in adults, over the age of 25 years, is a continuous forensic challenge. Before 24 years old, age estimation could be done based on resorption of primary teeth, developing permanent teeth and eruption of teeth. Demirgian's and Gustafson's Methods have also encountered problems. The aim of this study was age estimation by clinical examination and panoramic radiography using decayed, filled and missing teeth (DMF Index) in patients between 24-65 years old.

Methods: This analytic descriptive study composed of 120 patients referred to dental clinic of Iran Petroleum Company. Decayed, filled and missing teeth were evaluated using panoramic radiography. Because of the limitations of radiographs in demonstrating decayed teeth, clinical examination was done too. Finally the relationship between chronological age and dependent variables evaluated using statically tools.

Findings: Result of this study indicated that there is a direct relation between chronological age and all variables except filled teeth. This relation between age and missing teeth and DMF Index was high.

Conclusion: Although, there is an acceptable relationship between chronological age and some variables, these are dependent in different factors like personal hygiene, individual circumstances, social, economical and cultural condition too; So, this method is not suitable for age estimation singly. But, it could be used as an adjunct method for age estimation.

Keywords: Age Estimation, DMF Index, Panoramic Radiography, Clinical Examination.

Received: 30 Dec 2012

Accepted: 22 May 2013

†Correspondence: Islamic Azad University, Khorasgan Branch, Jey St., Arghavanieh, Isfahan, Iran.

Zip code: 81661-17677 azamani_d@yahoo.com